

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Europæisk Betalingspåkrav](#) > Croatia

Europæisk betalingspåkrav

 Kroatien

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

Kroatien anvender den europæiske betalingspåkravsprocedure, og proceduren for udstedelse af sådanne påkrav er omfattet af bestemmelserne i den civile retsplejelov (*Zakon o parničnom postupku*) (Kroatiens statstidende (*Narodne Novine* (NN)) nr. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 114/22 og 155/23, i det følgende benævnt "den civile retsplejelov") og reglerne for indgivelse af en begæring om udstedelse af et europæisk betalingspåkrav og en erklæring om indsigelse mod et europæisk betalingspåkrav (*Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv europskog platnog naloga*) (NN nr. 124/13).

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

Den europæiske betalingspåkravsprocedure anvendes med henblik på inddrivelse af et pengekrav på et angivet beløb, som er forfaldent på det tidspunkt, hvor anmodningen om et europæisk betalingspåkrav indgives. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (i det følgende benævnt "forordning (EF) nr. 1896/2006") blev der indført en europæisk betalingspåkravsprocedure, og nævnte forordning finder anvendelse i grænseoverskridende civile sager og handelssager, uanset typen af domstol, med de undtagelser, der er fastsat i forordningen.

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Anmodningen vedrører påstande, der vedrører krav på penge (pengekrav). Kravets genstand kan kun være krav, der udgør kontraktuelle forpligtelser eller forpligtelser uden for kontrakt, som er gjort op i penge.

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Der er ingen øvre grænse for kravets værdi.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Anvendelsen af proceduren er ikke obligatorisk, idet fordringshaveren frit kan afgøre, hvordan han eller hun vil gøre sit krav gældende, så længe det ikke strider mod ufravigelige regler og reglerne om offentlig orden. Betalingspåkravet udstedes af retten, selv om fordringshaver ikke har anmodet om udstedelse af et betalingspåkrav i sin sag, hvis alle krav til udstedelse heraf er opfyldt. Udstedelse af betalingspåkravet er således obligatorisk for retten, hvis kravene til udstedelse heraf er opfyldt.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Der findes en procedure.

1.2 Den kompetente domstol

Afgørelsen om anmodninger om udstedelse og prøvelse af et europæisk betalingspåkrav — og om at erklære et

sådant krav eksigibelt — efter reglerne i forordning (EF) nr. 1896/2006 tilkommer byretten eller handelsretten i sager, der falder ind under den materielle kompetence for handelsretterne, i hvis retskreds sagsøgte har bopæl, sædvanligt opholdssted eller hjemsted.

1.3 Formkrav

Anmodningen om et europæisk betalingspåkrav og indsigelse mod påkravet skal indgives i maskinlæsbar form, hvis retten finder, at disse dokumenter er egnede til maskinbearbejdning. Anmodningsformularen kan indgives i papirform eller ved hjælp af ethvert andet kommunikationsmiddel, som retten accepterer.

Den måde, hvorpå der indgives anmodninger om udstedelse af et europæisk betalingspåkrav og om indsigelse mod et sådant påkrav, er reguleret af reglerne om fremsættelse af en anmodning om udstedelse af et europæisk betalingspåkrav og om indsigelse mod et europæisk betalingspåkrav (Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv europskog platnog naloga) (Kroatiens statstidende nr. 124/13, i det følgende benævnt "reglerne"), som trådte i kraft den 17. oktober 2013.

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

Anmodningen om udstedelse af et europæisk betalingspåkrav og indsigelsen mod påkravet skal indgives på den formular, der er omhandlet i forordning nr. 1896/2006, til den kompetente ret. Således er brug af en standardformular inden for rammerne af proceduren for udstedelse af et europæisk betalingspåkrav obligatorisk, og formularerne kan downloades fra den [europæiske e-justiceportal](#).

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Enhver part — fysisk eller juridisk person — kan frit vælge, om den pågældende selv vil føre sagen eller vil benytte en repræsentant, som normalt er en advokat. Således er repræsentation ved advokat ikke obligatorisk inden for rammerne af proceduren for udstedelse af et europæisk betalingspåkrav.

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

Parten skal udfylde formular A (anmodning om et europæisk betalingspåkrav) i maskinlæsbar form. I formularen har parten mulighed for at fremsætte erklæringer og fremlægge yderligere oplysninger for om nødvendigt at underbygge sin påstand mere detaljeret.

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

Punkt 10 i formular A giver parten mulighed for at vedlægge bevismateriale, som parten er i besiddelse af, og at beskrive, hvad det konkrete bevis refererer til. Bevisførelse og bevisoptagelse reguleres af bestemmelserne i artikel 219-271 i den civile retsplejelov, og retten bestemmer, hvilke af de fremlagte beviser der skal lægges til grund ved fastlæggelsen og bedømmelsen af de relevante faktiske omstændigheder. Endvidere afgør retten efter et skøn, hvilke faktiske omstændigheder den vil anse for bevist efter en samvittighedsfuld og grundig vurdering af alle beviser, både isoleret set og set under et, og under hensyntagen til sagens udfald i sin helhed.

1.4 Afvisning af begæringen

Den almindelige bestemmelse i artikel 109 i den civile retsplejelov finder anvendelse på afviste anmodninger. Heri fastslås det, at hvis anmodningen ikke er forståelig eller ikke indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for sagens behandling, skal retten pålægge sagsøgeren at berigtige eller supplere anmodningen i overensstemmelse med de givne anvisninger og returnere den i dette øjemed. Anmodningen anses for tilbagekaldt, hvis den ikke returneres til retten og berigtiges i overensstemmelse med rettens anvisninger inden for den fastsatte frist, og hvis den returneres uden nogen berigtigelse eller ændring, vil den blive afvist.

1.5 Klageadgang

En indsigelse er et retsmiddel, der er til rådighed for skyldneren, når der er fremsat en anmodning om et europæisk betalingspåkrav. Desuden har parterne mulighed for at anmode om prøvelse af det europæiske betalingspåkrav i undtagelsestilfælde i overensstemmelse med artikel 20 i forordning (EF) nr. 1896/2006, forudsat at de nødvendige betingelser er opfyldt.

1.6 Indsigelse

Skyldneren kan rejse indsigelse mod det europæiske betalingspåkrav over for den udstedende ret ved anvendelse af formular F, som fremsendes til den pågældende sammen med det europæiske betalingspåkrav. Indsigelsen sendes senest 30 dage efter, at betalingspåkravet er blevet forkyndt for skyldneren. Skyldneren angiver i indsigelsen, at han bestrider kravet, men er ikke forpligtet til at angive grundene hertil.

1.7 Hvis der gøres indsigelse

Hvis skyldneren gør indsigelse mod det europæiske betalingspåkrav i henhold til artikel 16 i forordning (EF) nr. 1896/2006, fortsætter proceduren i overensstemmelse med de regler, der gælder for den europæiske småkravsprocedure i forordning nr. 861/2007, for så vidt som de finder anvendelse, og i modsat fald på grundlag af bestemmelserne i den civile retsplejelov om indsigelser mod betalingspåkrav (artikel 445a og 451-456) under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 17 i forordning (EF) nr. 1896/2006.

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

Hvis der ikke, inden for 30 dage efter forkyndelse af betalingspåkravet for skyldneren og under hensyntagen til den relevante frist for modtagelse af indsigelse, er indgivet indsigelse til retten, skal retten erklære det europæiske betalingspåkrav eksigibelt ved brug af standardformular G.

Et eksigibelt europæisk betalingspåkrav (jf. Artikel 18 og 19 i forordning nr. 1896/2006), der er udstedt af en domstol i EU, er et fuldbyrdelsesdokument, hvorefter der i Kroatien kan begæres fuldbyrdelse på samme måde som på grundlag af en kroatisk domstols eksigible afgørelse.

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Som hovedregel skal fordringshaveren udtrykkeligt anmode retten om at udstede en attest om eksigibilitet, og retten erklærer det europæiske betalingspåkrav eksigibelt ved at anvende standardformular G.

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

På grundlag af artikel 507, litra n), i den civile retsplejelov kan sagsøgte anmode om prøvelse af et europæisk betalingspåkrav, der er udstedt i Kroatien i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 20 i forordning (EF) nr. 1896/2006. Den ret, der træffer afgørelse om denne anmodning, kan efter anmodning fra den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, udsætte fuldbyrdelsen i overensstemmelse med reglerne for den relevante fuldbyrdelsesprocedure. En appel af et fuldbyrdelsesdokument, som støttes på grunde, der vedrører de krav, der er fastsat i et europæisk betalingspåkrav, kan kun antages til realitetsbehandling, hvis disse grunde er indtrådt efter forkyndelsen af det pågældende betalingspåkrav, og hvis de ikke længere kan fremlægges i indsigelsesskrivelsen i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EF) nr. 1896/2006.

■ Sidste opdatering: 12/01/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.